

Қуръон тиловати фазилатли амал экани | Қуръони Карим дарслари (186-дарс)

19:00 / 19 январь 901

نَارُ الْقَوْلِ أَرْقُ نَمَ: لَأَقَمَّ لَسَوَّهَ لَعَلَّ لَأَلَّ لَأَصْرِي بِنَلَا نَعُ، نَعُ لَأَلَّ لَأَصْرِي لَعُ نَعُ
نَمْرَةَ رَشَعِي فَعُفَشَوَّ، نَعُ لَأَلَّ لَأَصْرِي لَعُ نَعُ، نَعُ لَأَلَّ لَأَصْرِي لَعُ نَعُ، نَعُ لَأَلَّ لَأَصْرِي لَعُ نَعُ
رَأْنَلَا لَعُ تَبَجَّوْ مُهْلُكُ وَتَبِي لَهْ أ

Али розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Ким Қуръонни ўқиса ва ёд олса, у ҳалол қилган нарсани ҳалол билса, у ҳаром қилган нарсани ҳаром билса, Аллоҳ уни бу туфайли жаннатга киритади ва ўз аҳлидан ўн кишига шафоатчи қилади. Ҳолбуки, уларнинг ҳаммасига дўзах вожиб бўлган эди», дедилар».

Шарҳ: Қуръони Каримни ёдлаб, унга амал қилган ва Қуръони Карим ҳалол қилган нарсани ҳалол билиб, ҳаром қилган нарсани ҳаром билган одам катта шарафга эга бўлар экан.

Аввало, Қуръони Карим шарофатидан унинг ўзи жаннатга кирар экан.

Қолаверса, ундай киши дўзахга тушишлари аниқ бўлган ўнта қариндошига шафоатчи бўлиб, уларни ўзи билан жаннатга олиб кирар экан.

Аллоҳ таоло бунга ўхшаш катта имконни ҳар кимга ҳам ваъда қилган эмас. Шундан ҳам Қуръони Каримни ёдлаш ва унга амал қилиш қанчалар улур иш эканини билиб олаверсак бўлади.

Бас, иш шундай бўлганидан кейин Қуръони Каримни ёд олайлик ва унга амал қилайлик.

هُلِّلْنَا نَدَامًا لِّأَقْمَلَسْ وَهِيَ لَعْلُهُ لَلَّيْ صَيَّبْنَا لِنَعُوهُ نَعْلُهُ لَلَّيْ صَرَّعْنَا مَأْمُومًا بِنَعْمِ
أَمْ دَبَّ عَلَّاسُ أَرْعَى رُدِّي لِرَبِّ لَنَا وَ، أَمْ هِيَ لَصِيْبِي نَيَّتْ كَرْمَ لَصُفْ أَيْ شِيْفِ دَبَّ عَل
نَازِقُ لَلَّيْ نَعْيُهُ نَمَجَّحَ أَمْ لَثْمَبْ هَلَّ لَلَّيْ دَابَّ عَلَّاسُ بَرَقَتْ أَمْ وَهِيَ لَصِيْفِ مَاد

Абу Умома розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Аллоҳ ҳеч қачон бандага у ўқиган икки ракъат намозда қулоқ солганидек қулоқ солмайди. Модомики банда намозда экан, унинг бошидан яхшилик сочилиб турур.

Бандалар Аллоҳга Ундан чиққан нарса, яъни Қуръон билан қурбат қилганчалик қурбат қилмайди», дедилар».

Шарҳ: Бу ҳадиси шарифда банданинг Аллоҳ таолога энг яқин бўладиган ҳолатлари ҳақида сўз кетмоқда.

«Аллоҳ ҳеч қачон бандага у ўқиган икки ракъат намозда қулоқ солганидек қулоқ солмайди».

Шунинг учун ҳам банда Аллоҳ таолодан сўрайдиган нарсасини намозда сўраб олмоғи керак. Айниқса, саждада бўлган ҳолдаги дуо жуда ҳам мақбулдир.

«Модомики банда намозда экан, унинг бошидан яхшилик сочилиб турур».

Шунинг учун ҳам банда намозни қўпроқ ўқимоғи лозим.

«Бандалар Аллоҳга Ундан чиққан нарса, яъни Қуръон билан қурбат қилганчалик қурбат қилмайди».

Бу жумланинг маъноси «Банда Аллоҳ таолодан нозил бўлган нарсани – Қуръони Каримни хатм қилиб, ўқиб чиққанида яқин бўлганидек яқин бўлмайди» деганидир.

Бас, шундай бўлганидан кейин Қуръони Каримни кўпроқ ўқимоқ, уни кўпроқ хатм қилмоқ зарур. Зотан, дуо энг тез ва осон қабул бўладиган вақтлардан бири ҳам Қуръон қироатидан кейинги вақтдир.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ حَتَّىٰ يَخْرُجَ الْغَيْثُ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ يُقرءونَ
الْقُرْآنَ حَتَّىٰ يَخْرُجَ الْغَيْثُ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ يُقرءونَ
الْقُرْآنَ حَتَّىٰ يَخْرُجَ الْغَيْثُ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ يُقرءونَ

Ибн Аббос розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

«Бир одам:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Қайси амал Аллоҳга маҳбуброқдир?» деди.

«Тушиши билан қайта жўнайдиган», дедилар.

«Тушиши билан қайта жўнайдиган нима?» деди.

«Қуръонни аввалидан охиригача ўқиб келиб, тушиши билан яна бошидан жўнаб кетадиган», дедилар».

Шарҳ: Аллоҳ таоло фарз қилган ибодатлардан кейинги энг афзал ибодат Қуръони Карим тиловатидир. Шунинг учун Қуръони Каримни аввалидан ўқиб, охирига етиб, хатм қилган одам яна аввалидан бошласа, ушбу ҳадисда мадҳ қилинган сифатга эга бўлар экан. У Аллоҳга энг маҳбуб бўлган амални қилган бўлар экан. Тушиши билан қайта жўнайдиган бандалар сафидан ўрин олар экан.

Ким Аллоҳ учун энг маҳбуб бўлган амални қилишни истаса, Қуръони Карим тиловатини пухта ўргансин. Уни аввалидан тажвид билан ўқиб келиб, хатм қилишга ва яна дарҳол бошидан тиловат қилишни бошлашга одатлансин.

Шунинг учун ҳам уламоларимиз ва машойихларимиз ўз шогирд ва муридларига худди шу ишни доимий қилишга одатланиш тарбиясини берадилар.

Шунинг учун ҳам қориларимиз Рамазони шарифда таровеҳ намозларида Қуръони Каримни хатм қилиб бўлганларида, «Наас» сурасини ўқиганларидан сўнг дарҳол «Бақара» сурасидан бир оз тиловат қилиб, яқунига етказадилар.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби 30-жуз

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2024 йил 23 январдаги 03-07/362-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.